

Siis leikus saab ka rohke olla,
Ja same nähha rõõmsad aad. —
Jah! — agga keik se tulleb siis,
Kui rahwa käes on õige wiis!

8. Mo Jummal! te, et põllud, wäljad
Sel aastal hästi kaswaksid,
Ja nenda, kui keik touwad haljad,
Ka walmist wilja annaksid:
Et mitte riikuks talwel külm,
Ei suil ka raske koue ilm.

9. Oh Jummal! sada pahhandusjed
Siit meie maast ja rahwa seast!
Et iggal pool saaks armastusjed
Ja leppimissjed nähha heast:
Kül siis keik hästi korda lääks,
Kui rahwas selle päwa nääks!!

Sallaja kulajast.

Se on innimestel üks ärraräkimatta rum-
mal ja pahha wiis, et sallaja uste ehk hak-
kende tagga sallamahti teiste jutto püüdwad

kulada. Sedda meie muidogi teame, et
kegi omma jutto sallaja kulaja kassuks egga
õppetusseks rägi, sepärrast ei woi kulaja ku-
lamise läbbi ennesele kasso sada, — waid
ta teeb ennesele ja teistele kahjo; ehk kui ka
mitte iggakord just kahjo, mis keik innimes-
sed kahjuks nimmetawad, siiski ommeti en-
namiste paljo tühja tülli ja melehaigust, —
mis wahhest suremaks kahjuks on, kui si-
manähtaw kahjo. Ja ennamiste sawad ku-
lajad isse ka omma kahjo. Kuida ükskord
ühhe pari sallaja kulajatte kässi käinud, olgo
teiste kulajattele õppetusseks ja meletulletus-
seks, et nemmad sedda pahhat wiit kus sed-
da teist jättaksid.

Kattoligi usso rahwa keskes peti wanne-
mal aial floostri ellust paljo luggu, sepärrast
ka paljo innimesi floostritesse läksid. Muist
ollid meesterahwa floostrid, kus mehed üksi
ollid, — ja neid mehhi nimmetadi mun-
gaks; muist ollid naesterahwa floostrid,
kus naesterahwad jälle üksi ollid, ja neid in-
nimesi nimmetadi nonniks. — Müüd olli